

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 19 aprilie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2018, declarat de inculpatul

Coteț Lilian.

Termenul de examinare,

instanța de fond: 30.01.2018 – 19.04.2018,
instanța de apel: 13.06.2018 – 18.09.2018,
instanța de recurs: 20.11.2018 – 26.12.2018.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 19 aprilie 2018, Coteț Lilian a fost condamnat în baza art. 192 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 19.04.2018, cu deducerea termenului de aflare în stare de reținere de la 29.11.2017 până la 01.12.2017.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Cozmulici L. prejudiciul moral în mărime de 15.000 lei.

Corpurile delictive - un portmoneu de culoare cafenie, bani în sumă de 4201 lei, card bancar, 2 cartele de vizită, codul cardului bancar, care au fost transmise în proprietatea părții vătămate Cozmulici L.

2. Instanța de fond a constatat că la 29 noiembrie 2017, orele 19.00, inculpatul Coteț Lilian, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Coșnean I., în

timp ce se deplasau în microbusul nr.113 pe itinerarul din bd. D. Cantemir, intersecție cu str. Izmail spre str. Podul Înalt, sect. Ciocana, mun. Chișinău, realizându-și intenția sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras din geanta lui Cozmulici L. portmoneul de culoare cafenie, în care se aflau bani în sumă de 4500 lei, un card bancar Moldova Agroindbank pe numele lui Cozmulici L., cauzând părții vătămate o daună materială în sumă de 4500 lei.

Prin încheierea instanței din 29.03.2018, cauza penală în privința lui Coșnean I., învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost suspendată din motiv că inculpatul suferă de o boală gravă, care îi împiedică participarea la judecarea cauzei.

Instanța a reținut că inculpatul a declarat că se deplasa spre casă cu rutiera nr.113. S-a uitat prin geam, aplecându-se să vadă unde se află. La un moment, partea vătămată a început să strige că i-a fost sustras portmoneul, întrebându-l dacă el l-a sustras. I-a răspuns că nu. Victima a cerut să fie căutat prin buzunare, i-a permis, arătându-i și geanta, însă acolo erau doar lucrurile lui personale.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Cozmulici L. a relatat că, aflându-se în rutieră, stătea în picioare lângă fereastră. Alături se afla inculpatul, iar Coșnean I. era lângă ușă. A văzut cum inculpatul s-a aplecat privind pe fereastră, ce i-a părut suspect. A fost înghesuită încât nu putea face nici o mișcare. Verificând geanta, a depistat că era deschisă și lipsește portmoneul. A intrat în panică, declarându-i inculpatului că anume el i-a sustras portmoneul, la ce acesta a răspuns că nu. A solicitat să-i prezinte geanta, însă portmoneul lipsea. În rutieră se afla un polițist, care a văzut tot ce s-a petrecut, rugându-i atât pe ea, cât și pe inculpat să coboare la stația următoare. Coșnean I. nu a putut sustrage portmoneul, deoarece se afla la ușă. Însă în momentul în care a depistat lipsa acestuia, Coșnean I. nu se mai afla în rutieră. Coșnean I. este complice la săvârșirea infracțiunii, deoarece portmoneul a fost găsit la dânsul în mână. El a fost prins în momentul în care scotea banii din portmoneu. Banii în sumă de 4200 lei i-au fost restituiți, lipseau 600 lei. Solicită încasarea prejudiciului moral în mărime de 15.000 lei.

Martorul Malciuc A. a relatat că aflându-se în rutieră, a observat cum Coteț L. a sustras un portmoneu pe care l-a transmis altei persoane care se afla la ușă. Coteț L. a încercat de mai multe ori să deschisă fermoarul genții părții vătămate. Legitimația de serviciu a prezentat-o în momentul când partea vătămată a declarat că i-a dispărut portmoneul, arătând spre inculpat. Rutiera era aglomerată și nu a putut să acționeze imediat, însă a observat momentul cum inculpatul a transmis portmoneul lui Coșnean I. Imediat i-a anunțat pe colegii săi, Cotoman I. și Sava D. După comiterea furtului, a mers cu partea vătămată la IP Ciocana cu un taxi, iar inculpații au mers în automobilul colegiilor săi.

Martorii Sava D. și Cotoman I. au indicat analogic că, sunt colegi cu Malciuc A. și pe 29.11.2017 efectuau măsuri de profilaxie a combaterii infracțiunilor de pungășie în transportul public urban. Ei se aflau în mașina personală a lui Sava D. și se deplasau în urma rutierei nr.113. La intersecția str. Otovasca cu str. Podul Înalt, din rutiera nominalizată a coborât o persoană de gen

masculin, care avea în mână un portmoneu, verificându-l. L-au urmărit, văzând că scotea din portmoneu sume de bani. Stopându-l, s-au legitimat, adresându-i întrebări în privința portmoneului. Acesta a recunoscut că portmoneul nu îi aparține. Totodată, Malciuc A. luând legătura cu Cotoman I. i-a spus că în timpul deplasării în rutiera nr.113 a observat o persoană de gen masculin care a sustras de la o doamnă portmoneul, transmițându-l altei persoane, care deja a coborât din transport la intersecția străzilor nominalizate mai sus. Identificându-l, au aflat că este Coșnean I., iar cel care a transmis portmoneul era Coteț L.

Conform procesul-verbal de reținere din 29.12.2017, de la Coșnean I. au fost ridicate un portmoneu pentru dame de culoare cafenie, în care se află bancnote cu nominalul de 1000 lei, 500 lei, 13 bancnote de 200 lei, o bancnotă de 100 lei, o bancnotă de 1 leu, card bancar pe numele Cozmulici L., două bonuri de plată, o cartelă de vizită pe numele Costin Ș., un carnețel pentru notițe și pinul cardului bancar a lui Cozmulici L.

Prin ordonanța din 30.11.2017, corpurile delictive – portmoneul de culoare cafenie, bani în sumă de 4201 lei, card bancar, 2 cartele de vizită, codul cardului bancar, au fost recunoscute corpuri delictive și transmise lui Cozmulici L.

Potrivit revendicării MAI pe numele lui Coteț L., în privința inculpatului au fost intentate nenumărate dosare cu privire la sustragere a bunurilor altor persoane, pentru unele fiind condamnat, alte procese fiind încetate în legătură cu retragerea plângerii de către părțile vătămate.

Conform comunicării medicului narcolog, Coteț L. se află la evidență la medicul narcolog începând cu 15.03.1999, cu diagnosticul narcomanie opiacee.

Potrivit cazierului contravențional, Coteț L. anterior a fost sancționat contravențional pentru acte de huliganism, pentru procurarea și păstrarea ilegală de droguri.

Deci, este stabilit cu certitudine că inculpatul a atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpat se exprimă în acțiunea de sustragere pe ascuns din geanta prezentă în mâina victimei, fiind clară apartenența portmoneului cu bani la persoana respectivă.

Totodată, este demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de pungășie, prin faptul că acesta fiind un pasager alăturat victimei, intenționat a manipulat cu fermoarul de la geanta ei, iar faptul că ambii inculpați au acționat de comun acord și prin înțelegere prealabilă, rezultă din aceea că portmoneul sustras de Coteț L. ulterior a fost transmis lui Coșnean I., care imediat a coborât din microbus, fiind stopat de colaboratorii de poliție. Coșnean I. nu s-a aflat în imediata apropiere a victimei, el stătea în ușa microbusului unde distrăgea atenția pasagerilor în timp ce Coteț L. acționa în scop de cupiditate.

Cu referire la argumentele apărării că, martorul Malciuc A. a declarat că a văzut cum inculpatul a încercat de mai multe ori să deschidă fermoarul la geantă, urmărind mâina lui Coteț L., însă nu a curmat acțiunea și acesta nu a văzut că anume inculpatul a sustras portmoneul, se reține că infracțiunea săvârșită de inculpat se consideră consumată din momentul începerii săvârșirii acțiunii de

sustragere, la caz manipularea fermoarului de la geanta victimei, chiar dacă făptuitorul nu ar fi avut posibilitatea reală de a dispune de bunurile victimei.

Sunt nefondate afirmațiile apărării precum că există declarații contradictorii între poziționarea părților în microbus descrisă de partea vătămată și martorul Malciuc A. Or, ambii au descris același loc din salonul microbusului, precum și pasagerii din microbus se deplasează, se mișcă, se întorc, schimbându-și locul, iar fiecare persoană descrie momentul pe care el personal l-a memorizat, iar dacă explicațiile inculpatului se contrazic cu cele ale martorului referitor la poziționarea martorului în momentul sustragerii demonstrează că inculpatul a urmărit fiecare pasager din salonul mijlocului de transport pentru a putea realiza scopul de sustragere nestingherit de nimeni. Nu poate o persoană care nu intenționează să fure să memorizeze pasagerii din microbus, care și unde se află, unde se uită și să țină minte poziționarea fiecărui pasager din rutiera aglomerată peste 4 -5 luni de la deplasare, inclusiv să țină minte că martorul era cu spatele la dânsul și nu putea să vadă momentul când a sustras portmoneul victimei ce se afla în spatele lui Coteț L.

Mai mult, nu este posibil ca inculpații, care înainte de a urca în microbus împreună au servit bere la aceeași masă în același local, apoi urcându-se în același microbus, să nu cunoască că ambii se află în același autovehicol, precum susține Coteț L. că nu l-a văzut pe Coșnean I. în salonul microbusului, că nu știe unde acela a plecat după bere, ca ulterior portmoneul sustras de la victima poziționată lângă Coteț L. să fie depistat în mâna lui Coșnean I., care pe parcursul deplasării cu aceeași rută s-a aflat la ușa de la intrare.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului pe art. 192 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din geanta prezentă la persoană, comisă de două persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 16, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, că circumstanțe atenuante nu s-a stabilit, iar în calitate de circumstanță agravantă fiind reținută caracteristica negativă a inculpatului, din care rezultă că acesta anterior a săvârșit multiple infracțiuni de sustragere, însă nu s-a corectat, că sancțiunea art. 192 alin. (2) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de până la 4 ani, cu amendă de la 550 la 1350 unități convenționale, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate, asemenea pedeapsă fiind corespunzătoare faptei săvârșite.

3. Avocatul Vasile Gonciar, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că concluzia instanței de condamnare a inculpatului nu corespunde realității și nu este bazată pe materialele cauzei examinate în cadrul cercetării judecătorești.

Sentința este bazată doar pe declarațiile martorului Malanciuc A., care este colaborator de poliție, fiind în contradicție cu declarațiile părții vătămate.

Instanța nu a luat în considerație că Coșnean I., în momentul reținerii, a declarat că a sustras portmoneul de unul singur, iar Coteț L. nu are nici o legătură cu infracțiunea incriminată.

Atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată, superficial și tendențios au examinat circumstanțele de fapt ale cauzei, fără careva probe pertinente și veridice.

3.1. A declarat apel și inculpatul, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că infracțiunea incriminată nu a fost săvârșită de el.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2018, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 192 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Din declarațiile inculpatului rezultă prezența acestuia în rutiera respectivă, precum și că se afla lângă partea vătămată, iar restul argumentelor invocate în susținerea nevinovăției inculpatului reprezintă o modalitatea de a se eschiva de răspunderea penală.

Or, vinovăția acestuia s-a confirmat prin probele administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate, a martorului Malciuc A., care a relatat că a văzut personal cum inculpatul a sustras un portmoneu de la partea vătămată din geantă și l-a transmis altei persoane care se afla la ieșirea din rutieră, care s-a dovedit a fi Coșnean I.; ale martorilor Sava D. și Cotoman I., care au relatat similar că din rutieră a coborât o persoană suspectă, ce se uita în portmoneu, scotea bani și alte lucruri, l-au urmărit, apoi au strigat la el „stai”, la ce acesta a aruncat portmoneul, s-au legitimat, întrebându-l dacă este portmoneul lui, primind răspuns că l-a sustras, au aflat că este Coșnean I., între timp colegul său Malciuc A. l-a telefonat pe Cotoman I. spunându-i că victima întreabă prin rutieră unde-i portmoneul, s-au deplasat la IP Ciocana unde au documentat cazul, Malciuc A. i-a spus că Coșnean I. a acționat cu Coteț L. pentru a sustrage portmoneul; procesul-verbal de reținere din 29.12.2017, corpurile delictive care au fost recunoscute prin ordonanța din 30.11.2017, revendicarea MAI pe numele lui Coteț L., comunicarea medicului narcolog, caracteristica eliberată în privința inculpatului de la locul de trai, cazierul contravențional în privința lui Coteț L.

Sunt nefondate argumentele apărătorului și inculpatului, precum că instanța de fond nu a apreciat corespunzător probele administrate, or, cele relatate fiind combătute de întreg sistem de probe cercetate în ședință și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și care succesiv coroborează între ele, demonstrând în totalitate vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Mai mult, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Astfel, fapta comisă de inculpat s-a exprimat în acțiunea de sustragere pe ascuns din geanta prezentă în mâina victimei, fiind clară apartenența portmoneului cu bani la persoana respectivă.

Vina inculpatului se confirmă și prin faptul că el fiind un pasager alăturat victimei, intenționat a manipulat cu fermoarul de la geanta ei. Mai mult, ambii inculpați au acționat de comun acord și prin înțelegere prealabilă, deoarece portmoneul sustras de Coteț L. ulterior a fost transmis lui Coșnean I., care imediat a coborât din microbus, fiind stopat de colaboratorii de poliție. Coșnean I. nu s-a aflat în imediata apropiere a victimei, el stătea în ușa microbusului unde distrăgea atenția pasagerilor în timp ce Coteț L. acționa în scop de cupiditate.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond just a ținut cont de prevederile art.7, 16, 61, 75 Cod penal și a numit inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, care este echitabilă și va atinge scopul de corectare și reeducare a ultimului, corect luându-se în considerare că infracțiunea săvârșită face parte din categoria celor mai puțin grave, că lipsesc circumstanțe atenuante, iar ca circumstanță agravantă fiind reținută caracteristica negativă a inculpatului, din care rezultă că acesta anterior a săvârșit multiple infracțiuni de sustragere, însă nu s-a corectat, astfel pedeapsa fiind corespunzătoare faptei săvârșite.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că nu este vinovat, iar la baza învinuirii nu au fost puse probe directe, care i-ar fi demonstrat vinovăția, fiind condamnat pe presupuneri.

Instanța de apel a refuzat să analizeze faptele relatate de el.

Coșnean I. a recunoscut vina și a declarat că el nu are nici o legătură cu infracțiunea incriminată.

Partea vătămată nu a depus declarații incriminatorii față de el, la baza condamnării fiind puse doar declarațiile martorului indirect Malciuc A., care este colaborator de poliție.

În asemenea circumstanțe, a fost condamnat pentru infracțiunea pe care nu a comis-o.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate și ale martorilor oculari Malciuc A., Sava D. și Cotoman I., procesul-verbal de reținere din 29.12.2017, potrivit căruia de la Coșnean I. a fost ridicate portmoneul sustras din geanta părții vătămate, corpurile delictive - portmoneul de culoare cafenie, bani în sumă de 4201 lei, card bancar, 2 cartele de vizită, codul cardului bancar pe numele lui Cozmulici L., revendicarea MAI din care rezultă că în privința inculpatului au fost intentate nenumărate dosare cu privire la sustragere a bunurilor altor persoane, pentru unele fiind condamnat, pe altele procesul fiind încetat în legătură cu retragerea plângerii de către părțile vătămate, comunicarea medicului că Coteș L. se află la evidență la medicul narcolog începând cu 15.03.1999 cu diagnosticul narcomanie opiacee, cazierului contravențional pe numele lui Coteș L., prin care se atestă că anterior a fost pedepsit contravențional pentru acte de huliganism, pentru procurarea și păstrarea ilegală de droguri, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 192 alin. (2) lit. b) Cod penal (*pct. 2. - 5. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Coteț Lilian Stelian, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 19 aprilie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2018, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 ianuarie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Dosarul nr. Ira-2206/2018

Curtea Supremă de Justiție

**DECIZIE
DISPOZITIV**

26 decembrie 2018

mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie
în componenţă:

Preşedinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părţilor, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău din 19 aprilie 2018 şi deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 septembrie 2018, declarat de inculpatul

*Coteţ Lilian Stelian, născut la
10 ianuarie 1979, originar şi locuitor al mun. Chişinău,
str. N. M. Spătaru 19/5, ap. 49, cetăţean al R. Moldova,
fără antecedente penale.*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Coteţ Lilian Stelian, împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău din 19 aprilie 2018 şi deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 18 septembrie 2018, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunţată la 25 ianuarie 2019.

Preşedinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun